

BOSNA I HERCEGOVINA
TUŽILAŠTVO – TUŽITELJSTVO BIH
SARAJEVO

Broj: KT-RZ- 9/05
Sarajevo, 09.09.2005.godine

BOSNE I HERCEGOVINE-SARAJEVO
09.09.2005/20 god. u 4 primjerka sa 4
registri. rubrika.
Preporučeno poštom preporučeno na receptis dana
20 godina.
Plameno taksirovano sa KM u taksnim markama
nedostaje takse KM plameno primijene bez takse.
Primijene vrijednosti (novac, takse, marke i sl.)
Ovlašteni tajnik suda

Optužnica KI-87-2/05
POTVRĐENO 14. Sept. 2005
Na osnovu člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226. stav 1. Zakona
krivičnom postupku BiH, p o d i ž e m

S U D
BOSNE I HERCEGOVINE
- Sudiji za prethodno saslušanje -
Sud BiH / Civilni
Krivično odjeljenje i Apelaciono odjeljenje /
Krivično odjeljenje i Apelaciono odjeljenje /
Odsjek za sudsku upravu / Odsjek za izvršenje kazni
KRU/05/16
1674 REG. (Civ.)
09.09.2005

OPTUŽNICU

PROTIV:

PAUNOVIĆ DRAGOJA zvan "Špiro", sin Božidara i majke Vidosave, rođene Stanković, rođen 19.06.1954. godine u Mojkovcu, Crna Gora, JMBG: 190654190016, po nacionalnosti Crnogorac, državljanin Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine, po zanimanju službenik, nezaposlen, nastanjen u Prijedoru, ul. Karanska broj 4, nalazi se u pritvoru od 18.03.2005.godine, kada je lišen slobode, po Rješenju o određivanju pritvora Kantonalnog suda u Sarajevu broj KI-188/99 od 27.12.2001.godine, koji pritvor ističe 18.09.2005. godine,

Što je:

U vrijeme širokog i sistematičnog napada vojske i policije tzv. Srpske Republike Bosne i Hercegovine i paravojnih formacija pod vodstvom SDS-a, usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva na području općine Rogatica i regije Istočna Bosna, u periodu od maja do septembra 1992. godine, naređivao i činio progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, vjerskoj osnovi i to ubistvima i drugim nečovječnim djelima učinjenim u namjeri nanošenja velike patnje, ozbiljne fizičke i psihičke povrede, tako što je:

1. Dana 15.08.1992.godine, nakon što je po naredbi Kušić Rajka, komandanta Rogatičke brigade, u okolinu sela Duljevac, opština Rogatica, Ljubinac Radislav zvan "Pjano" dovezao 27 civila Bošnjaka koji su bili nezakonito zatvoreni u logoru Rasadnik u Rogatici, u svojstvu starješine manje vojne formacije rogatičkog bataljona, usmeno naredio vojnicima da kanapama vežu ruke na leđima i da vode u "živi štit" civile:

[REDACTED]

te su ih tako vezane na koti Jačen, opština Rogatica isturali ispred vojnih snaga rogatičkog bataljona Vojske Srpske

Republike BiH prema vojnim položajima Armije BiH, kojom prilikom je došlo do ranjavanja civila [REDACTED]

2. Istog dana, nakon odvođenja navedenih 27 civila u "živi štit", naredio vojnicima da pobiju civile koje je prethodno postrojio u vrstu, te pucajući iz puške lično učestvovao u ubijanju, pa su tako lišeni života civili: [REDACTED]

[REDACTED] preživjeli strijeljanje.

d a k l e,

kao dio širokog i sistematičnog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva, znajući za takav napad, izvršio progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i vjerskoj osnovi, i to tako što je naredio i učestvovao u ubistvima civila i naredio činjenje drugih nečovječnih djela učinjenih u namjeri nanošenja velike patnje, ozbiljne fizičke i psihičke povrede (živi štit),

čime je počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stava 1. tačka a), h) i k) Krivičnog zakona BiH,

Z a t o,

P r e d l a ž e m

I Da se pred Sudom Bosne i Hercegovine, kao stvarno i mjesno nadležnim u ovom predmetu, nakon potvrđivanja optužnice, na glavni pretres pozovu:

- Tužilac Tužilaštva BiH,

- Osumnjičeni Paunović Dragoje, trenutno u pritvorskoj jedinici Suda BiH i njegov branilac Serdarević Refik, advokat iz Sarajeva;

II Da se provedu sljedeći dokazi:

a) Saslušanje u svojstvu svjedoka:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

b) Saslušanja u svojstvu svjedoka – oštećenog:

4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED]

9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.

c) Saslušanje u svojstvu vještaka:

- Dr. Hamza Žuje, vještak sudsko - medicinske struke;

d) Saslušanje Amora Mašovića, predsjednika Federalne komisije za nestale osobe, Telirevića 11/C, Sarajevo;

f) Da se izvrši uvid u sljedeće dokaze:

1. Fotografija osumnjičenog Paunović Dragoja,
2. Karton lične karte za lice Paunović Dragoje,
3. Molba za zaposlenje podnosioca Paunović Dragoja,
4. Koplje lične karte na ime Paunović Dragoje i to: broj: 8064/86 izdata u Zenici 29.10.1986.godine i "zamjena" od 30.01.1997.godine,
5. Fotografija lica Subotić Zlatko pod rednim brojem 1,
6. Fotografija lica Posavljak Mladen pod rednim brojem 2,
7. Fotografija lica Tenžera Maria pod rednim brojem 3,
8. Fotografija osumnjičenog Paunović Dragoja pod rednim brojem 4,
9. Fotografija lica Krneta Marinka pod rednim brojem 5,
10. Fotografija na kojoj se nalazi pored ostalih NN lica i osumnjičeni Paunović Dragoje,
11. Zapisnik o prepoznavanju lica sa fotografija Kantonalnog tužilaštva Sarajevo broj: KT-12/99-RZ od 19.05.2005.godine,
12. Foto-dokumentacija sa prepoznavanja MUP-a Kantona Sarajevo Sektor kriminalističke policije Sarajevo, broj: O.R.-1034/05 od 19.05.2005.godine,
13. Službena zabilješka Kantonalnog tužilaštva Sarajevo broj: KT-12/99-RZ od 19.05.2005.godine,
14. Službena zabilješka Kantonalnog tužilaštva Sarajevo broj: KT-12/99-RZ od 19.05.2005.godine,
15. Službena zabilješka Kantonalnog tužilaštva Sarajevo broj: KT-12/99-RZ od 18.03.2005.godine,
16. Službena zabilješka Kantonalnog tužilaštva Sarajevo broj: KT-12/99-RZ od 18.03.2005.godine,

17. Službena zabilješka MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5.-1-Ć/98 od 08.10.1998. godine,
18. Službena zabilješka AID-a u vezi prepoznavanja lica sa fotografije od 28.10.1998.godine,
19. Službena zabilješka AID-a u vezi prepoznavanja lica sa fotografije od 29.10.1998.godine,
20. Službena zabilješka AID-a u vezi prepoznavanja lica sa fotografije broj. 02-47/98 od 11.11.1998.godine,
21. Zahtjev za izdavanje naredbe za ekshumacije Državne komisije za traženje nestalih osoba broj: 06/5-628/98 od 05.08.1998.godine,
22. Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: Kri-165/98 od 25.08.1998. godine o provođenju ekshumacije, obdukcije i identifikacije,
23. Zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog suda u Sarajevu broj: Kri-165/98 od 31.08. - 04.09.1998.godine,
24. Foto-dokumentacija sa ekshumacije, obdukcije i identifikacije 24 leša iz mjesta Duljevac, Rogatica, broj: K.U.BR.2071/98 od 02.10.1998.godine,
25. Crtež lica mjesta Odjeljenja kriminalističke tehnike Sarajevo broj: 2071/8 od 17.09.1998.godine.
26. Video-kaseta sa ekshumacije Rogatica, lokalitet Duljevac od 17.04.1998.godine,
27. Zapisnik o uzimanju uzoraka DNA za analizu Kantonalnog suda u Sarajevu broj: Kri-165/98 od 08.10.1998.godine,
28. Zapisnik o saslušanju svjedoka - vještaka dr. Hamza Žuje, broj: Kri-165/98 od 01.10.1998.godine,
29. Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: Kri-165 i 198/98 od 15.10.1998.godine o isplati troškova vještaku sudsko-medicinske struke dr. Hamza Žuji,
30. Troškovnik za isplatu troškova vještaku sudsko-medicinske struke dr. Hamza Žuji, Medicinskog fakulteta Instituta za sudsku medicinu Sarajevo od 14.10.1998.godine,
31. Izveštaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta Odjeljenja za kriminalističku tehniku broj: 2071/98 od 16.09.1998.godine,
32. Službena zabilješka MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-A-C/98 od 08.10.1998.godine o izvršenoj ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji leševa sa područja opštine Rogatica,
33. Službena zabilješka Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: Kri-165/98 od 09.10.1998.godine,
34. Akt MUP-a Sarajevo broj: 03-858/98 od 28.10.1998.godine (informacija o izvršenoj ekshumaciji u selu Duljevac),
35. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša ██████████ MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 29.09.1998.godine,
36. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša ██████████ MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
37. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša ██████████ MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
38. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša ██████████ MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine.

39. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
40. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
41. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
42. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 29.09.1998.godine,
43. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 29.09.1998.godine,
44. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
45. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 29.09.1998.godine,
46. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
47. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
48. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
49. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
50. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
51. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 30.09.1998.godine,
52. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
53. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
54. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
55. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
56. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
57. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 28.09.1998.godine,
58. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša [REDACTED] MUP-a Sarajevo broj: 01/2.5-/98 od 02.10.1998.godine,
59. Sprovodnica za prenošenje umrlog lica [REDACTED] broj: 113/98 od 12.10.1998.godine,
60. Sprovodnica za prenošenje umrlog lica [REDACTED] broj: 126/98 od 12.10.1998.godine,
61. Izdatnica JKP Gradska groblja Visoko za umrlog [REDACTED] broj: 169/98,
62. Dozvola za sahranu umrlog [REDACTED] broj: 231/98,
63. Prijava krivičnog djela razlog zločina i počinioca od 12.04.2005.godine,

- podnosilac prijave [REDACTED]
64. Medicinska dokumentacija [REDACTED] sa nalazima i mišljenjima specijalista (19 priloga),
 65. Potvrda Komisije za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima na području BiH broj: 1-III/93 od 12.03.1993.godine,
 66. Potvrda Crvenog križa Republike BiH broj: 512/93 od 21.03.1994.godine,
 67. Rješenje Općine Novi Grad, Sarajevo, Službe za rad, socijalnu politiku, zdravstvo, izbjegla i raseljena lica broj: 10-560-90 od 01.09.1998.godine kojim se [REDACTED] priznaje svojstvo civilne žrtve rata sa tjelesnim invaliditetom od 60 % trajno,
 68. Akt Ureda Tužioca Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju broj: Ref:993366/GB/DFG/RR383 od 23.06.1999.godine (na engleskom i bosanskom jeziku),
 69. Popis troškova,
 70. Uputstvo o organizovanju i djelovanju organa srpskog naroda u Bosni i Hercegovini u vanrednim okolnostima, SDS BiH- Glavni odbor, strogo pov. 101-3 od 19.12.1991.godine,
 71. Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju neposredne ratne opasnosti ("Službeni list BiH" broj: 1/92),
 72. Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja ("Službeni list BiH" broj: 7/92),
 73. Ustav Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 21/1992),
 74. Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine od 18. i 19. februara 2000.godine,
 75. Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine od 18. i 19. avgusta 2000.godine,
 76. Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine U-5/98 -III od 30 juna i 1.jula 2000.godine,
 78. Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine U-5/98 -IV od 28., 29 i 30. januara 2000.godine,
 79. Odluke Ustavnog suda BiH u predmetu broj U-44/01 od 27.02.2004. i od 22.09.2004.godine, objavljene u "Službenom glasniku BiH" broj 18/2004 i broj 46/04,
 80. Odluka o povratku iseljenih lica na teritoriju srpske Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 8/92),
 81. Deklaracija o državnom i političkom uređenju države ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 14/92),
 82. Zakon o državljanstvu srpskom ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 19/92),
 83. Zakon o izbjeglicama ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 5/93),
 84. Odluka o strateškim ciljevima srpskog naroda u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 22/93),
 85. Rezolucija o zbrinjavanju i planskom razmeštanju prebeglog srpskog stanovništva ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 5/94),
 86. Izvod iz Izvještaja o devastaciji kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Bosne i Hercegovine Zavoda za zaštitu kulturnog, historijskog i

prirodnog naslijeđa Bosne i Hercegovine broj: M.H.4.01.od
11.11.1996.godine,

87. Karta općine Rogatica,
88. Podaci o popisu stanovništva za opštinu Rogatica iz 1991.godine,
89. Spiskovi ubijenih Bošnjaka civila na području općine Rogatica,
90. Novinski članak iz rubrike "Iz zemlje" pod naslovom "Zapaljeno hiljadu kuća",
91. Kopija fotografije Srednjoškolskog centra "Veljko Vlahović",
92. Kopija fotografije logora "Rasadnik Stalara",
93. Kopija fotografije džamije "Arnaudija",
94. Presuda ICTY (IT-94-1-T) protiv Duška Tadića,
94. Presuda ICTY (IT-98-32-A) protiv Mitra Vasiljevića (2X),
95. Presuda ICTY (IT-94-2-A) protiv Dragana Nikolića,
96. Presuda ICTY (IT-95-10-T) protiv Gorana Jelisića,
97. Presuda ICTY (IT-95-10/1-S) protiv Ranka Češića,
98. Presuda ICTY (IT-02-61), protiv Deronjić Miroslava
99. Presuda ICTY (IT-95-9) protiv Zarić Sime,
100. Presuda ICTY (IT-97/24) protiv Stakić Mlilomira,
101. Presuda ICTY (IT-98-33) protiv Krstić Radislava,
102. Presuda ICTY (IT-02-60) protiv Blagojević Vidoja,
103. Optužnica ICTY (IT-00-39&40-PT) protiv Biljane Plavšić,
104. Presuda ICTY (IT-00-39&40/1-S), protiv Biljane Plavšić,
105. CD sa presudama ICTY.

Rezultati istrage:

Nakon provedene istrage protiv osumnjičenog Paunović Dragoja zvanog „Špiro“, zbog izvršenja krivično-pravnih radnji činjenično opisanih u dispozitivu ove optužnice, Tužilaštvo BiH je našlo da postoji dovoljno dokaza da je osumnjičeni Paunović Dragoje počinio krivično djelo za koje se tereti, te je protiv istog podignuta optužnica zbog krivičnog djela zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka a), h) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Dokazi na kojima se zasniva optužba jesu prije svega iskazi svjedoka očevidaca događaja, koji su preživjeli strijeljanje i to: [REDACTED]
[REDACTED] Svjedoci su u svojim iskazima u više navrata i to pred istražnim sudijom, pred ovlaštenih službenim licima iz policije, te pred tužiocem Kantonalnog tužilaštva u Sarajevu i Tužilaštva BiH jasno, nedvosmisleno i saglasno opisali okolnosti pod kojima su njih 27 muškaraca Bošnjaka dovezeni iz logora „Rasadnik“ gdje su bili nezakonito zatvoreni u mjesto Duljevac, opština Rogatica, a zatim korišteni kao „živi štit“ od strane pripadnika Vojske Srpske Republike BiH u akciji zauzimanja borbenih položaja Armije BiH na koti Jačen u opštini Rogatica. U svojim iskazima svjedoci su opisali ulogu osumnjičenog Paunović Dragoja u ovom događaju, kao lica koje je odlučivalo o odvođenju u živi štit i strijeljanju te grupe zatočenih civila. Nadređeni položaj osumnjičenog proizlazi iz činjenice da su ostali vojnici izvršavali njegove naredbe, pa su tako i kritične prilike ostali vojnici izvršili naredbu koju je izdao osumnjičeni da se svim zarobljenim civilima vežu ruke okrenute na leđa, a kasnije su dvojica vojnika

izvršili njegovu naredbu da ubijaju civile. Okolnost da je osumnjičeni jedini nosio žutu traku oko glave, dok su ostali vojnici imali trake zavezane na ramenima, da je kod sebe imao motorolu preko koje je razgovarao sa nekim s druge strane, te činjenica da je drugim vojnicima govorio kako su prisutni civili sada „njegov problem“, potkrepljuju stav tužilaštva da se radilo osobi koja je komandovala akcijom odvođenja u živi štit zarobljenih civila i njihovom kasnijom likvidacijom. Iz iskaza svjedoka proizlaze i druge pojedinosti koje govore u prilog činjenici da je osumnjičeni Paunović Dragoje toj grupi vojnika koja je učestvovala u zločinu bio pretpostavljeni stariješina kao i da je bio i neposredni izvršilac ubistava.

Odbrana osumnjičenog Paunović Dragoja da *tempore criminis* nije naredio niti učestvovao u ubistvima civila Bošnjaka, te da je od vojnika čuo kako je Rajko Kušić, komadant Rogatičke brigade doveo zatvorene Bošnjake iz logora Rasadnik na kotu Jačani gdje su korišteni kao živi štit, a zatim ubijeni, jeste neosnovana i sračunata na izbjegavanje njegove krivične odgovornosti. O tome svjedoče iskazi preživjelih svjedoka i ostali materijalni dokazi koji se nalaze u spisu. S tim u vezu dovodimo i iskaz svjedoka [REDACTED] da je neposredno prije nego što je osumnjičeni naredio ubijanje civila kod istog vidio krvavu kragnu od košulje na lijevoj strani, te je u donjoj polovini njegovog lijevog uha vidio flaster, što se podudara sa dijelom iskaza osumnjičenog Paunović Dragoja da je u to vrijeme bio lakše ranjen i da je na sebi imao krvavu košulju i džemper.

O identitetu osumnjičenog svjedoče službene zabilješke ovlaštenih lica Agencije za istraživanje i dokumentaciju BiH od 28.10., 29.10. i 11.11.1998.godine, u kojima je konstatovano da su svjedoci [REDACTED] među fotografijama Posavljak Mladena, Anđrić Miće, Paunović Dragoja i na grupnoj fotografiji na kojoj se nalazio i osumnjičeni, prepoznali Paunović Dragoja kao lice pod nadimkom „Špiro“, koje je naredilo i učestvovalo u strijeljanju grupe od 27 civila Bošnjaka. U spisu se nalazi i Zapisnik o prepoznavanju lica koji je sačinjen pred Kantonalnim tužilaštvom u Sarajevu, gdje je ponovno izvršeno prepoznavanje osumnjičenog kao učinioca krivičnog djela za koje se tereti ovom optužnicom. Postoje i drugi materijalni dokazi, kao što su Zapisnik o ekshumaciji 24 lica, obavljenoj 16-og i 17.09.1998.godine u masovnoj grobnici na lokalitetu sela Duljevac, zatim zapisnici o obdukciji i identifikaciji tijela ubijenih civila, kao i iskaz vještaka sudsko-medicinske struke dr. Hamza Žuje koji je vršio obdukciju posmrtnih ostataka ubijenih Bošnjaka, gdje se vještak izjasnio o uzrocima smrti koje je utvrdio kod preminulih.

Osumnjičeni Paunović Dragoje zv. Špiro je i od Ureda tužioca Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije i to jedinice „Pravila puta“ dana 23.06.1999. godine označen standardnom oznakom „A“, kao lice protiv kojeg ima dovoljno dokaza za optužbu.

Dokazi koji potkrepljuju stav tužilaštva da je osumnjičeni svojim radnjama počinio zločine protiv čovječnosti, čija je osobenost pored ostalog, *širina i sistematičnost* napada, proizlaze iz jurisprudencije Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju u Hagu, i to iz presuda protiv počinitelja ratnih zločina počinjenih na prostorima Istočne Bosne, čiji je dio i Rogatica, u kojoj je počinjen

zločin koji je predmet ove optužnice. Tako je pravomoćnim presudama protiv Biljane Plavšić (IT-00-39&40/1-S), Mitra Vasiljevića (IT-98/32), Radislava Krstića (IT-98/33), Gorana Jelisića (IT-95-10), Dragana Obrenovića (IT-02-60/2), Ranka Češića (IT-95-10/1), Mitorada Krnojelca (IT-97/25), prvostepenom presudom protiv Vidoja Blagojevića (IT-02-60) i drugim, utvrđeno, da se u vrijeme kada su počinjeni zločini za koje se tereti osumnjičeni Paunović Dragoje na prostorima Istočne Bosne provodila jedna od najzloglasnijih kampanja progona bošnjačkog stanovništva u Bosni i Hercegovini. Njena namjena je bila da se iz općine Rogatica, kao i susjednih općina Foče, Višegrada, Sokoca i drugih zauvijek uklone njihovi stanovnici nesrpske nacionalnosti.

- Napomene o geografskom i demografskom položaju općine Rogatica:

Opština Rogatica se nalazi u Istočnoj Bosni, 70 km istočno od Sarajeva. Grad je smješten u maloj kotlini duž lijeve i desne obale rijeke Rakitnica i leži na nadmorskoj visini od 525 metara.

Prema podacima Zavoda za statistiku Bosne i Hercegovine, a po popisu stanovništva iz 1991. godine, na teritoriji opštine Rogatica, koja je obuhvatala površinu od 664,37 km² živjelo je ukupno 21.978 stanovnika, od čega 13.209 Bošnjaka ili 60 %, 8391 Srba ili 38%, 19 Hrvata ili 0,09 %, 186 Jugoslavena ili 0,84 % i 173 ostalih ili 0,78 %. Stanovništvo je živjelo u 11 mjesnih zajednica i to: Berkovići, Borika, Gučevo, Kozici, Kukavice, Mesići, Osovo, Rogatica, Seljani, Stjenice i Žepa. Mjesna zajednica Žepa je tokom agresije na Republiku BiH Odlukom Predsjedništva BiH izdvojena iz sastava opštine Rogatica i proglašena samostalnom opštinom. U gradu Rogatici je živjelo 8916 stanovnika, od toga 5681 ili 63,72 % Bošnjaka, Srba 2971 ili 33,32 %, Hrvata 16 ili 0,17 %, Jugoslavena 140 ili 1,37 % i ostalih 108 ili 1,22 %.

Iako do današnjeg dana nije bilo zvaničnog popisa stanovništva poslije onog iz 1991.godine notorna je činjenica da na prostorima opštine Rogatica danas živi veoma mali broj Bošnjaka.

Na osnovu podataka Zavoda za zaštitu kulturnog, historijskog i prirodnog naslijeđa BiH, na području opštine Rogatica postojalo je 19 džamija, među kojim su bile najpoznatije Amautovića ili Huseinbegova džamija sagrađena 1558 godine i Čaršijaka džamija sagrađena u XVI stoljeću. U gradu su postojali i objekti islamske vjerske zajednice, islamska kuća, kao i mektebi u Kramer selu, Šljedovićima, Kukavicama i Mahali.

- Početak rata u općini Rogatica:

Neposredne pripreme za rat Srpska demokratska stranka u opštini Rogatica je započela 1991. godine. U tom periodu se psihološko - propagandni rat pojačavao uz svesrdnu pomoć sredstava javnog informisanja, uz posebno forsiranu tezu o nemogućnosti zajedničkog života Srba sa drugim narodima. Tokom 1991. i u prvoj polovini 1992. godine, uz pomoć bivše JNA, SDS Rogatica vršila je intenzivno naoružavanje srpskog stanovništva opštine Rogatica, najprije povjerljivih i neekstremnijih Srba, a zatim i ostalih. Početkom 1992.godine u

Mjesnoj zajednici Borike SDS Rogatica formirala je Krizni štab SDS-a za ovu mjesnu zajednicu i prvu srpsku paravojnu formaciju na ovom području. Tada je počelo i nacružavanje srpskog stanovništva uz pomoć bivše JNA, te je SDS Rogatica stvarala preduslove za provođenje politike progona bošnjačkog stanovništva na ovom prostoru.

Napad na grad Rogaticu i mnoga sela u općini Rogatica od mjeseca maja do septembra 1992.godine izvršili su lokalni Srbi, Vojska Srpske Republike BiH, policija i paravojne formacije. U narednom periodu na području opštine Rogatica desili su se progoni nesrpskog civilnog stanovništva, masovna ubistva civila, neselektivna razaranja nezaštićenih bošnjačkih prostora, formiranje logora i ubijanja logoraša, silovanja Bošnjakinja, uništavanje kulturno - historijskih objekata, pljačke i paljevine privatne imovine Bošnjaka i druga teška kršenja Ženevskih konvencija iz 1949. godine i povrede zakona i običaja rata. Vojska Srpske Republike BiH je prilikom napada na pojedina naselja na teritoriji opštine Rogatica, prvo teškom artiljerijom razarala stambene i druge objekte, a potom ulazila u ta naselja gdje su zatečeno stanovništvo ubijali, pljačkali ili odvodili u logore. Iako su znali da se radi o nezaštićenim naseljima u kojima živi civilno stanovništvo i da bezobzirna razaranja i pustošenja tih naselja nisu opravdana vojnim potrebama, isto su činili, a sve sa ciljem progona bošnjačkog naroda i provođenja politike stvaranja prostora na kojima će živjeti samo Srbi.

U toku progona bošnjačkog stanovništva sa područja opštine Rogatica, pripadnici srpskih vojnih i paravojnih formacija su opljačkali i uništili svu privatnu imovinu Bošnjaka (s namjerom da se unište tragovi njihova postojanja na ovim prostorima). U tom cilju, prema podacima Zavoda za zaštitu kulturnog, historijskog i prirodnog naslijeđa Bosne i Hercegovine, sa područja opštine Rogatica uništili sve objekte Bošnjaka od kulturno-historijskog značaja na ovom području, među kojima i 19 džamija. Izveštaj pomenutog Zavoda, sa objašnjenjima, nalazi se u materijalima koji potkrepljuju navode optužnice, kao i spisak poginulih civila bošnjačke nacionalnosti na području općine Rogatica.

Po naredbama vojnih i političkih struktura SDS-a Rogatica, bošnjačko stanovništvo koje nije likvidirano ili protjerano, nezakonito je hapšeno i zatvarano u predhodno formirane logore u prostorijama poljoprivrednog dobra "Rasadnik", objekat Sladare, Srednjoškolski centar "Veljko Vlahović", a postojao je i sabirni centar u prostorijama "Crkvenog doma", gdje su uhapšeni kratko zadržavani, a potom prebacivani u pomenute logore.

Najveći od ta tri logora bio je onaj formiran u prostorijama poljoprivrednog dobra "Rasadnik – Sladara", koji je funkcionisao od maja 1992.godine do približno kraja 1994.godine, i kroz koji je prošlo, prema do sada utvrđenim podacima oko 350 civila nesrpske nacionalnosti sa područja općine Rogatica. U tom logoru kao i u Srednjoškolskom centru "Veljko Vlahović" vršena su svakodnevna fizička zlostavljanja i ubistva logoraša (poimenični spisak se nalazi u dokazima). Uz znanje i saglasnost nadređenih, logoraši su vođeni u živi štit i strijeljani van prostorija logora.

Takvo jedno odvođenje u živi štit i strijeljanje civila iz logora "Rasadnik" jeste i ono koje je predmet ove optužbe i koje se stavlja na teret osumnjičenom Paunović Dragoju.

Jedna od metoda organizovanog zločina nad bošnjačkim stanovništvom od strane vojnog i političkog vrha SDS-a bio je i metod silovanja Bošnjakinja. Silovanja bošnjačkih djevojčica i žena iz Rogatice vršena su uglavnom u logorima "Rasadnik Sladara" i SŠC "Veljko Vlahović", ali su zatočenice često iz logora odvođene u napuštene privatne objekte, uglavnom u naselju Tekija i tamo silovane. Poimenični spiskovi silovanih djevojčica i žena se nalaze u dokazima. Isti model ponašanja je primjenjen i u susjednoj opštini Foča, što je utvrđeno pravomoćnom presudom MKCJ protiv Krojelac Milorada (IT-97/25).

Brojni su dokazi i izjave svjedoka žrtava koji su preživjeli stradanja, silovanja, ranjavanja i deportacije na području opštine Rogatica. Te izjave svjedoka će biti predmet nekih drugih istraga koje će voditi i koje vodi Tužilaštvo BiH protiv osumnjičenih ratnih zločinaca za izvršenje krivičnih djela ratnog zločina na području opštine Rogatica i okolnih općina. Uloga i pojedinačna odgovornost nadređenih i izvršilaca za naprijed navedene zločine biće istraživana i u drugim predmetima za koje je od Haškog tužilaštva stigla ocjena "A" kao standardna oznaka koja označava da postoji dovoljno dokaza za optuženje.

Svjedoci u ovom krivičnom predmetu u svojim iskazima govore o tome kako su preživjeli strijeljanje, dok su oštećeni u svojim izjavama svako na svoj način opisali kako su izbjegli smrt i zarobljavanje pred naletom Vojske Srpske Republike BiH i policije i to bjekstvima, deportacijama, te kako su preživjeli i saznali za gubitak svojih srodnika, kako su i kada članovi porodica sahranjeni nakon identifikacije. Nesporna je i činjenica da su na području općine Rogatica i okolnih općina pronađene masovne grobnice u kojima su ukopavani posmrtni ostaci ubijenih Bošnjaka, te skriveni tragovi zločina, o čemu svjedoči predsjednik Federalne komisije za traženje nestalih Amor Mašović. U svojoj izjavi takođe navodi kako su preko preživjelog svjedoka [REDACTED] došli do saznanja o postojanju masovne grobnice na lokalitetu Duljevac, opština Rogatica, te su dana 15., 16. i 17.-og septembra 1998. godine vršili ekshumaciju na tom području. Ekshumaciji su prisustvovali istražni sudija Kantonalnog suda u Sarajevu, specijalista sudske medicine doktor Hamza Žujo, Elvira Klonovska, Nermin Sarajlić, Sejo Koso, pomoćnik obducenta i kameraman, koji je sačinio i video-snimak, koji je svjedok Amor Mašović predao Tužilaštvu BiH kao dokaz. Svi pronađeni posmrtni ostaci, njih ukupno 24 ubijenih, uz pomoć porodica i karakterističnih stvari koje su pronađene uz njih u grobnici, identifikovani su klasičnom metodom, odnosno metodom prepoznavanja od članova porodica ubijenih. Potom su imena svih 24-ro lica skinuta sa evidencije nestalih osoba, te sahranjeni u skladu sa željama porodica.

Postojanje pravosnažnih presuda MKCJ u kojima je utvrđeno da su na prostorima BiH, a naročito Istočne Bosne počinjeni genocid, zločini protiv čovječnosti i progoni po nacionalnoj, vjerskoj i drugoj osnovi nad pripadnicima bošnjačkog naroda govore u prilog jedinom logičnom zaključku da se i u slučaju

krivičnog djela koje je počinio osumnjičeni Paunović Dragoje nije radilo ni o kakvom izoliranom incidentu niti zločinu koji je bio izuzetak u tim ratnim vremenima, već da se radilo o jednom modelu ponašanja prema zarobljenicima i civilima Bošnjacima, njihovom životu, slobodi i imovini.

Jedan od elemenata koji krivičnom djelu Zločini protiv čovječnosti daje karakter međunarodnog kaznenog djela jeste da se ono vrši uz sudjelovanje ili toleriranje od strane države ili neke političke organizacije, koja je de facto ili de iure imala političku moć. Ovaj kriterij propisan u odredbi člana 7. stav 2 a) Rimskog statuta, odnosno u članu 172. stav 2. tačka a) KZ BiH ispunjen je u konkretnom slučaju, što jasno proizlazi iz gore navedenih presuda MKSJ i drugih materijalnih dokaza koji se nalaze u spisu, a iz kojih se vidi da je na prostorima koje su držali bosanski Srbi za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini (1992-1995 godina) od strane političkog i vojnog rukovodstva srpskog naroda vođena diskriminatorna politika u odnosu prema Bošnjacima i drugom nesrpskom stanovništvu. Smatramo da u spisu postoji dovoljno dokaza da je osumnjičeni Paunović Dragoje postupajući s diskriminatornom namjerom počinio i progon kao oblik zločina protiv čovječnosti, te da je skupina od 27 Bošnjaka od kojih su 24 ubijena i 3 preživjela živi štit i strijeljanje bili proganjeni samo zbog pripadnosti određenoj skupini, što proizlazi kako iz navedenih presuda tako i iz izjava brojnih svjedoka koji govore o progonu.

Dokazi da iza zločina koje je počinio osumnjičeni stoji država odnosno politička organizacija proizlaze iz Uputstva o organizovanju organa srpskog naroda u Bosni i Hercegovini u vanrednim okolnostima, koje je donio Glavni odbor Srpske demokratske stranke u Sarajevu dana 19. decembra 1991. godine pod oznakom strogo pov. 101-3, zatim iz Ustava Republike Srpske iz 1992. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske broj: 21/22"), te odluke Ustavnog suda BiH broj U 5/98-I, II, III i IV iz 2000. godine kojim su brojne odredbe pomenutog Ustava proglašene neustavnim (npr. odredba člana 1. Ustava Republike Srpske gdje se navodi kako je "Republika Srpska država srpskog naroda i svih njenih građana", zatim odredba člana 7. stav 1. o upotrebi jezika "srpskog", odredbe člana 28. stav 4. gdje se navodi kako "država materijalno pomaže pravoslavnu crkvu, saraduje sa njom u svim oblastima, a naročito na čuvanju, njegovanju i razvijanju kulturnih, tradicionalnih i drugih duhovnih vrijednosti", te druge odredbe Ustava koje su neustavne i diskriminatorne).

Postoji i čitav set zakona Srpske Republike iz ratnog perioda kao npr. Zakon o državljanstvu *srpskom* ("Službeni glasnik Republike Srpske 19/92), te podzakonski akti kao npr. Odluka o strateškim ciljevima *srpskog* naroda u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik Republike Srpske 22/93), Rezolucija o zbrinjavanju i planskom razmaštanju prebeglog *srpskog* stanovništva ("Službeni glasnik Republike Srpske 5/94), Zakon o izbjeglicama ("Službeni glasnik Republike Srpske 5/93), koji imaju odredbe diskriminatornog karaktera u odnosu na narode *nesrpske* nacionalnosti i koji objektivno svjedoče o politici progona prije svega Bošnjaka, koja je *provodena* sistematično i bila rasprostranjena za vrijeme rata na cijelom dijelu teritorije Bosne i Hercegovine koju su držali bosanski Srbi.

U presudama MKCJ protiv Deronjić Miroslava (IT-02-61), Zarić Sime (IT-95-9) i Stakić Milomira (IT-97/24) opisana je uloga Kriznih štabova srpskog naroda, od kojih su neki transformisani u Krizne štabove SDS-a. Krizni štabovi su bili dužni i da prate situaciju u opštinama, kao i šira politička, vojna i bezbjednosna zbivanja, te su se nedvosmisleno opredijelili za politiku stvaranja srpskih nacionalnih teritorija u Bosni i Hercegovini, a kasnije i za primjenu sile u cilju uklanjanja neraba sa teritorija koje su bile proglašene srpskim. Treba naglasiti i činjenice koji proizlaze iz presude MKSJ protiv Biljane Plavšić, koja je priznala krivnju pred Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju i za zločine protiv čovječnosti počinjene na prostorima Rogatice (dodatak uz optužnicu protiv Biljane Plavšić).

Cijeneći sve navedeno može se izvesti logičan zaključak da se u konkretnom slučaju radilo o rasprostranjenom i sistematičnom napadu usmjerenom protiv civilnog bošnjačkog stanovništva, za koji je napad osumnjičeni znao i u kojim je aktivno učestvovao, te su u njegovim radnjama ostvarena sva obilježja krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti propisana u odredbi člana 172. stav a), h) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Materijal koji potkrepljuje navode optužnice:

1. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Paunović Dragoja, broj: KT-12/99-RZ od 24.03.2005.godine,
2. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 07.07.2005.godine,
3. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 07.07.2005.godine,
4. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 12.08.2005.godine,
5. Rješenje o naknadi troškova svjedoku [REDACTED] broj: KT-Rz-9/05 od 12.08.2005.godine,
6. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 17.08.2005.godine,
7. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 16.08.2005.godine,
8. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 16.08.2005.godine,
9. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 10.08.2005.godine,
10. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 09.08.2005.godine,
11. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj: KT-RZ-9/05 od 18.08.2005.godine,
12. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 02.09.2005.godine,
13. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 05.07.2005.godine,

14. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 04.07.2005.godine,
15. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 13.07.2005.godine,
16. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštva BiH broj: KT-RZ-9/05 od 31.08.2005.godine,
17. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-188/99 od 20.03.2000.godine,
18. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-188/99 od 20.03.2000. godine,
19. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-188/99 od 20.03.2000. godine,
20. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-188/99 od 15.03.2000.godine,
21. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-188/99 od 15.03.2000.godine,
22. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-291/94 od 08.04.1997.godine,
23. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 16.05.2005.godine,
24. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 12.05.2005.godine,
25. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 12.05.2005.godine,
26. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 10.05.2005.godine,
27. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 04.05.2005.godine,
28. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 13.04.2005.godine,
29. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Kantonalnog tužilaštva Sarajevo od 18.10.2004.godine,
30. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-286/94 od 27.12.1995.godine,
31. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-286/94 od 17.11.1995.godine,
32. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj Ki-III-4402/93 od 15.02.1994.godine,
33. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 15.02.1994.godine,
34. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 18.02.1993.godine,
35. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od Instituta za istraživanja zločina čovječnosti i međunarodnog prava Sarajevo, broj: 212-VIII/93 od 03.08.1993.godine,
36. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 20.02.1993.godine,
37. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sektor SDB Goražde broj: 02-08/94 od 12.01.1994.godine,

38. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 30.03.1993.godine,
39. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 12.10.1994.godine,
40. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 22.10.1994.godine,
41. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 18.11.1994.godine,
42. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED], uzeta od CSB Sarajevo od 17.11.1994.godine,
43. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED] uzeta od CSB Sarajevo od 13.02.1993.godine,
44. Zapisnik o prikupljanju izjave od lica [REDACTED], uzeta od CSB Sarajevo od 13.05.1994.godine,
45. Rješenje o naknadi troškova svjedoku-oštećenom [REDACTED] od 16.05.2005.godine,
46. Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu o postavljanju branioca po službenoj dužnosti broj: Kpp-28/05 od 23.03.2005.godine,
47. Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu o postavljanju branioca po službenoj dužnosti broj: Kpp-28/05 od 18.03.2005.godine.

Prijedlog za produženje pritvora:

Na osnovu rezultata istrage i prikupljenih dokaza može se zaključiti da postoji osnovana sumnja da je optuženi Paunović Dragoje učinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka a), h) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Smatram da još uvijek postoje svi razlozi za pritvor koji su postojali i u vrijeme donošenja rješenja o određivanju i produženju pritvora, propisani članom 132. stav 1. tačka a), b) i d) Zakona o krivičnom postupku BiH, te zato predlažemo da sud nakon potvrđivanja optužnice produži pritvor osumnjičenom Paunović Dragoju u smislu člana 137. stav 1., iz razloga propisanih članom 132. stav 1. tačka a), b) i d) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

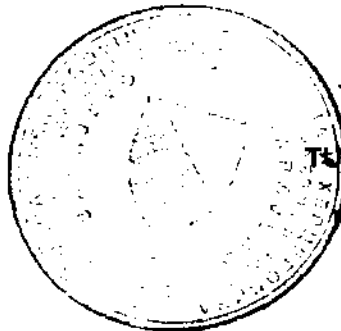
1. Kada je riječ o zakonskom osnovu za pritvor propisanom u članu 132. stav 1. tačka a) ZKP BiH naglašavamo da je osumnjičeni Paunović Dragoje lišen slobode od strane ovlaštenih lica MUP-a Republike Srpske, nakon višegodišnje raspisane potjernice od strane MUP-a Federacije BiH, a sve na osnovu operativnih saznanja Agencije za istrage i dokumentaciju. Osumnjičeni je, dakle, dugo godina bio nedostupan organima gonjenja, da bi prilikom podnošenja zahtjeva za zamjenu lične karte kod SJB Prijedor otkrio mjesto svoga boravka. Kad je riječ o identifikacionim dokumentima osumnjičenog napominjemo da isti posjeduje ličnu kartu izdatu u MUP-u Zenica, čija je važnost istekla još tokom 1996.godine, što uz podatak da je tri mjeseca nakon inkriminisanog događaja preselio s porodicom u Prijedor, navodi na zaključak da je osumnjičeni nastojao prikriti mjesto boravka.

Okočnosti koje se tiču njegova dvojna državljanstva, jer isti posjeduje pored bosansko-hercegovačkog i državljanstvo Srbije i Crne i Gore, te činjenice da u

Prijedoru ne posjeduje nepokretnu imovinu, da nije zaposlen, čine ovo lice potencijalnim bjeguncem na teritoriju Srbije i Crne Gore u slučaju da isti bude pušten iz pritvora. U takvoj situaciji bili bi smo onemogućeni nastaviti progon osumnjičenog zbog poznate činjenice da državni organi Državne zajednice Srbije i Crne Gore ne bi bili dužni da nam izruče svog državljanina. To je svakako činjenica koja ukazuje da postoji realna opasnost da bi se osumnjičeni puštanjem na slobodu dao u bjekstvo te našao utočište u Srbiji ili Crnoj Gori, te na taj način osujetio vođenje krivičnog postupka pred Sudom BiH.

2. Naročite okolnosti koje ukazuju da će osumnjičeni ometati krivični postupak utjecajem na svjedoke, proizlaze iz obavijesti Obavještajno-sigurnosne agencije BiH broj: UP-05/1-5-4246/04 od 07.10.2004.godine u kojoj se navodi da jedan od trojice preživjelih svjedoka strijeljanja boravi na području Rogatice, u mjestu gdje je osumnjičeni živio do izbijanja ratnih sukoba, što predstavlja opasnost da bi osumnjičeni boravkom na slobodi mogao pokušati vršiti uticaj i pritisak na ovog svjedoka i tako ometati krivični postupak. Takođe treba cijeniti kao naročitu okolnost i to da u Rogatici žive bliski srodnici supruge osumnjičenog Paunović Dragoja, kod kojih je osumnjičeni i boravio tokom 1992.godine.

3. Treći osnov za pritvor propisan u tački d) istog člana ZKP-a BiH, proizlazi iz činjenice da se osumnjičeni tereti za počinjenje krivičnog djela iz člana 172. KZ Bosne i Hercegovine, za koje je krivično djelo propisana kazna zatvora najmanje deset godina ili kazna dugotrajnog zatvora, a obzirom na način učinjenja i nastupjele posljedice, produženje pritvora je neophodno radi sigurnosti svjedoka očevidaca događaja, koji su i oštećeni u ovom predmetu, jer su preživjeli strijeljanje pretrpili psihičke traume, a neki od njih bili i ranjeni, te sada imaju status civilne žrtve rata [REDACTED]. Treba voditi računa i o sigurnosti svjedoka, bliskih srodnika ubijenih civila, od kojih su neki ostvarili povrat svoje imovine na području opštine Rogatica i povremeno ili trajno borave na ovom području.

TUŽILAC

TUŽILAŠTVA BIH

M. Strika
Mirsad Strika